

Sygn. akt VII Kp 217/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2015r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Iwona Więckiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Kuc

przy udziale -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 23 września 2015r. w S.

zażalenia pokrzywdzonego S. P. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Siedlcach z dnia 12 czerwca 2015r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie 1 Ds 922/15

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2015r., 1 Ds 922/15 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Siedlcach odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie:

I. złożenia w dniu 15 września 2014r. przed Sądem Rejonowym w Siedlcach w sprawie o sygn. akt VII K 662/13 dotyczącej czynu z art. 190 § 1 kk fałszywych zeznań mających służyć za dowód w w/w postępowaniu karnym, po uprzedzeniu odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy, tj. p czyn z art. 233 § 1 kk – wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt. 2 kpk);

II. przedstawienia w dniu 26 czerwca 2014r. przed Sądem Rejonowym w Siedlcach w sprawie o sygn. akt III Nsm 190/12 fałszywej opinii mającej służyć za dowód w w/w postępowaniu, po uprzedzeniu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywej opinii dotyczącej wskazania rozwoju emocjonalnego i umysłowego małoletnich I. P. i N. P. oraz wskazania, czy z uwagi na dobro małoletnich dzieci wskazane są ich osobiste kontakty ze S. P. w Zakładzie Karnym w S., tj. o czyn z art. 233 § 4 kk – wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt. 2 kpk);

III. zaistniałego w okresie od 5 marca 2012r. do dnia 23 czerwca 2014r. w S. woj. (...) przekroczenia uprawnień przez kuratora sądowego poprzez podżeganie do złożenia zawiadomienia o przestępstwie, pomijanie okoliczności w sporządzanych dokumentach, czym działano na szkodę interesu prywatnego S. P., tj. o czyn z art. 231 § 1 kk – wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt. 2 kpk);

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pokrzywdzony S. P.. Skarżący w zażaleniu wyraził niezadowolenie z zapadłego w sprawie postanowienia oraz oceny dowodów dokonanej przez prowadzącego postępowanie. Treść środka odwoławczego wskazuje, że wolą skarżącego jest uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Prokuratorowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator Rejonowy w Siedlcach nie przychylił się do zażalenia pokrzywdzonego i wraz z aktami sprawy przekazał je do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego S. P. na uwzględnienie nie zasługuje. Decyzja o odmowie wszczęcia śledztwa jest słuszna i zgodna z obowiązującym prawem. Skarżący w zażaleniu nie wskazał żadnych nowych okoliczności, które wpłynęłyby na odmienną ocenę dotychczas zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Zażalenie skarżącego stanowi jedynie polemikę z oceną dowodów dokonaną przez prowadzącego postępowanie i jest wyrazem niezadowolenia skarżącego z podjętego w sprawie rozstrzygnięcia.

Odnosząc się do czynu z punktu pierwszego należy stwierdzić, że w Prokuraturze Rejonowej w Siedlcach z inicjatywy skarżącego S. P. toczyło się postępowanie 1 Ds 1812/14 dotyczące złożenia fałszywych zeznań w dniu 15 września 2014r. w sprawie VII K 662/13 Sądu Rejonowego w Siedlcach VII Wydział Karny. Postanowieniem z dnia 6 października 2014r. odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie 1 Ds 1812/14, wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. W dniu 18 grudnia 2014r., sygn. akt VII Kp 307/14 Sąd Rejonowy w Siedlcach po rozpoznaniu zażalenia S. P. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. Mając na uwadze, że w sprawie dotyczącej złożenia fałszywych zeznań toczyło się już postępowanie karne, które zakończyło się utrzymaniem przez Sąd w mocy postanowienia Prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa, zaś zawiadomienie o przestępstwie złożone przez S. P. nie zawiera nowych, nieznanych okoliczności, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania zasadnie zdaniem Sądu odmówiono wszczęcia śledztwa. Samo niezadowolenie skarżącego z podjętego uprzednio rozstrzygnięcia nie może być podstawą do wszczęcia śledztwa po raz kolejny.

Odnosząc się do czynu z punktu drugiego należy stwierdzić, że niezadowolenie skarżącego z treści opinii psychologa M. M. złożonej w sprawie I. N. 190/12 oraz fakt, że jest ona dla niego niekorzystna nie oznacza, że opinia ta jest fałszywa. Należy podkreślić, że opinia psychologiczna tak jak każdy inny dowód podlega ocenie przez organ orzekający, nadto strony danego postępowania mogą taką opinię również kwestionować i podważać. Skarżący w ramach postępowania I. N. 190/12 miał możliwość zaskarżenia tejże opinii w drodze przysługujących mu w tej sprawie środków zaskarżenia.

Odnosząc się do czynu z punktu trzeciego należy stwierdzić, że w postępowaniu kuratora sądowego A. M. brak jest znamion czynu zabronionego stypizowanego w art. 231 § 1 kk. Wbrew stanowisku skarżącego wszystkie czynności kurator A. M. były podejmowane w ramach posiadanych przez nią kompetencji i uprawnień jak również miały oparcie w obowiązujących przepisach prawa, były też zgodne z pragmatyką służbową. Kurator informując daną osobę w ramach podejmowanych czynności służbowych o przysługujących jej uprawnieniach w tym możliwości złożenia zawiadomienia o przestępstwie wykonuje swoje obowiązki zgodnie z prawem oraz pragmatyką służbową. Okoliczność, że na skutek poinformowania przez M. G. (poprzednio T.) przez kuratora o możliwości złożenia zawiadomienia o przestępstwie, wyżej wymieniona skorzystała z tego uprawnienia i w konsekwencji zapadło rozstrzygnięcie niekorzystne dla skarżącego S. P. nie ma znaczenia w kontekście znamion przestępstwa z art. 231 § 1 kk. Znaczenia dla zaistnienia przestępstwa z art. 231 § 1 kk nie ma również to, że w dokumentach sporządzanych przez kuratora sądowego w ramach obowiązków służbowych znalazły się treści które w ocenie skarżącego są dla niego niekorzystne.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w postanowieniu.